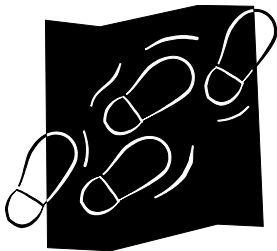

Mesagerul păcii

„...Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.“

1 Petru 2.21

Renumitul general american Robert E. Lee (1807-1870) povestea că într-o zi rece de iarnă mergea cu fiul său cel mai mare la plimbare. Pământul era acoperit de zăpadă groasă. La început, băiatul se ținu de mâna tatălui, dar încet se desprinse și rămase în urmă. După un timp, când generalul se întoarse, văzu cum fiul său încerca să imite toate mișcărilor lui. Pentru băiețel era un efort mare să-și pună picioarele sale mici exact în urmele lăsate în zăpadă de tatăl său. „Când am văzut“, povestea Lee mai departe, „cum micuțul se străduia să urmeze exact urmele mele, m-am simțit îndemnat să iau mai mult aminte la pașii mei, pentru ca fiul meu să poată să mă urmeze, și m-am gândit cât ar trebui să fiu de chibzuit pentru a face ceea ce este bine într-o măsură mai mare în orice privință, pentru a-i fi un exemplu.“

Ce schimbare ar apărea în lume dacă fiecare s-ar simți răspunzător să fie pentru cei din jur un bun exemplu și să lase după el urme binecuvântate! În mod deosebit, toți care se recunosc ca fiind urmașii Domnului Isus ar trebui să lase în urma lor urme clare, care să arate că sunt ucenici ai Învățătorului și pe care să poată păși cu încredere alți pelerini! Gândește-te și la faptul că fiul tău, fiica ta pășesc pe aceste urme. Întotro îi va conduce drumul tău? În părtășie cu Domnul Isus sau în lume? Dacă umbli pe urmele Domnului Isus, și copiii tăi vor găsi prin harul Domnului această cale binecuvântată și fericită. Să ne dea Dumnezeu tuturor har să-L urmăm credincioși pe Domnul Isus!

CACTUSUL

Pentru viața ta ca creștin poți învăța de la cactus următoarele:

Un cactus are nevoie de foarte mult soare și de foarte multă căldură.

Ioan 1.4, 5, 9 și 8.12; 1 Ioan 1.7 și 4.16: Stai în lumina și dragostea lui Dumnezeu! Vorbește cu El despre planurile, problemele tale, despre prietenii tăi și despre tot ce te preocupă!

Cactusul are nevoie de apă.

Ioan 4.14 și Efeseni 5.26: Citește cât de mult și cât de des posibil Biblia! Citind-o, Domnul Isus va deveni pentru tine tot mai prețios. Ea îți va cerceta viața și va descoperi lucrurile, care împiedică legătura cu Domnul tău.

Cactusul poate acumula foarte bine apa.

Eclesiastul 12.1: Folosește timpul când ești încă tânăr și ai mult timp liber pentru a acumula pentru vremuri de „secetă“!

Cactusul are țepi.

1 Tesaloniceni 5.22: Păstrează distanță față de lucrurile care pot aduce pagube vieții tale cu Domnul Isus! Roagă-L pe Domnul Isus să te păzească, dar fii și tu gata să te lași păzit de El!

Cactusul înflorește foarte frumos și are fructe.

Ioan 15.5, 8 și Galateni 5.22: Dacă trăiești în părtășie cu Domnul Isus, Dumnezeu îți va face viața roditoare. El Se va bucura foarte mult de tine, te va face fericit și o binecuvântare pentru ceilalți. El Se va îngriji ca prin viața ta alții să dorească să-L cunoască pe Dumnezeu.

Nădăduiește în Domnul și ascultă de Cuvântul Său!

Motivele pentru care un credincios este abătut, trist sau neliniștit pot fi variate: împrejurări grele ale vieții, slăbiciune trupească sau boală, dezamăgiri trăite, atacuri asupra vieții de credință, doliu prin pierderea unui iubit membru al familiei ș.a.m.d.

Nu există situație în care Dumnezeu nostru nu ar putea să ne ajute! De aceea nădăduiește în El! Adesea vrea să ne vină în ajutor prin Cuvântul Său. De aceea citește în timpul de necaz mai mult Biblia decât atunci când îți merge bine! Ascultă glasul Său care vorbește prin Cuvântul Său inimii tale!

Dacă ești oboșit și poverile vieții te apasă, Domnul și Mântuitorul tău îți spune: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă“ (Matei 11.28).

Poate ești dezamăgit. Dacă viața ta pare să nu mai aibă un sens, atunci să știi că Dumnezeu are numai lucruri bune pentru tine și înaintea ta stă un viitor minunat. „Căci Eu știu gândurile, pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde“ (Ieremia 29.11).

Și nu în ultimul rând: amintește-ți de dragostea Sa! Și pentru tine este valabil Cuvântul minunat, care umple inima fiecărui credincios de bucurie: „...Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine“ (Galateni 2.20).

* * *

Râvnă și devotament în slujba Domnului

„...Cel înțelept câștigă suflete.“

Proverbe 11.30

„El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon ... și l-a dus la Isus.“

Ioan 1.41, 42

„Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: Noi am găsit ... pe Isus ... Vino și vezi!“

Ioan 1.45, 46

„Căci dragostea lui Hristos ne constrânge...“

2 Corinteni 5.14

Trăim într-un timp așa de grav.

Ziua îndelungii-răbdări și a harului lui Dumnezeu este pe sfârșite, iar ziua mâniei se apropie. În timp ce lucrurile din lume aleargă neîndoielnic în întâmpinarea unei crize groaznice, ele conduc neîncetat suflete nemuritoare pe fluviul timpului în marea nesfârșită a veșniciei.

Cum privim aceste lucruri? Ce facem în mijlocul scenei care ne înconjoară? Cum corespundem responsabilității noastre împătrite: față de Dumnezeu, față de copiii Săi, față de păcătoși - care aleargă în ruina lor - și față de propriul nostru suflet? O, să pășim cu această întrebare serioasă în prezența lui Dumnezeu și să căutăm să o înțelegem acolo în marea ei însemnătate!

Facem într-adevăr tot ce putem, ca lucrul lui Hristos, prosperitatea Adunării Sale, răspândirea Evangheliei Lui să promoveze? Mă tem foarte mult că nu folosim tot harul, lumina și cunoștința care ni le-a dat Dumnezeu în harul Său. Mă tem că nu acționăm fideli și sârguincioși cu talanții noștri. De câte ori nu sunt oameni cu mai puțină cunoștință mult mai practici și mai rodnici în fapte bune și astfel mai mult folosiți de Dumnezeu în întoarcerea sufletelor prețioase la Dumnezeu! De unde vine aceasta? Suntem noi, tu și eu, destul de goi de noi înșine, stăm destul în rugăciune, avem un ochi sănătos?

Probabil zici: Nu este bine să ne preocupăm cu noi înșine și cu lucrările noastre. Desigur, dar dacă drumurile și lucrările noastre nu sunt cele care ar trebui să fie, atunci *trebuie* să ne preocupăm cu ele, trebuie să le îndreptăm. Domnul îi pretindea popoului Său prin profetul Hagai: „Uitați-vă cu băgare de seamă la *căile* voastre“, iar Domnul Isus a spus fiecărei din cele șapte biserici: „Știu *faptele* tale.“ Există marele pericol ca să fim mulțumiți cu cunoștința, principiile și poziția noastră, iar în același timp să umblăm într-un duh lumesc, egoist și indiferent. Să dea Dumnezeu ca aceste cuvinte să lucreze cu putere în sufletele noastre!